

Єднаймося в Просвіті!

Мудрого - не здурити.
Чесного - не купити.
Мурклого - не зламати.
Роман Шухвич

№ 5 (267)
4 лютого
2010 р.

Тижневик "Галицька Просвіта" * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ "Просвіта" ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Гол. редактор – Богдан Вівчар * Редактор – Михайлина Боднар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзєбчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма "ЛІК" * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського, 18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * Наші реквізити: Р/р 2600630015124 в Укрсоцбанку МФО 336019, код 04929075. * За зміст та достовірність інформації у рекламі відповідальність несе рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідальність несе автор * Редакція застерігає за собою право редагувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

7 ЛЮТОГО – ВИБОРИ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРИЙДИ
І ПРОГОЛОСУЙ
ЗА УКРАЇНУ

ЗВЕРНЕННЯ ДО ВИБОРЦІВ ПРИКАРПАТТЯ

Ситуація, що склалася напередодні другого туру виборів Президента України, які відбудуться 7 лютого 2010 року, не дозволяє нам, свідомим громадянам вільної України, самоусунутися від процесу голосування.

Ми повинні відстояти своє право жити так, як хочемо, йти тим суспільним, політичним, економічним шляхом розвитку, який самі обираємо.

Нас чекає непростий вибір. Однак це не просто вибір між двома кандидатами в Президенти України – це вибір на користь українських, демократичних та європейських цінностей. Цей вибір доленосний для всього Українського Народу, для всієї України.

Дії обох кандидатів чітко ілюструють їхні наміри, їхню позицію з усіх без винятку питань, відповіді на які є і будуть головними критеріями нашого вибору. Лише відповідальна і самовіддана позиція та реальні, а не декларативні дії претендентів на посаду під час найважчої за всю світову історію фінансово-економічної кризи, яка захопила і нашу країну, є об'єктивними підставами для прийняття нашого з вами рішення.

Згадаймо, що робили під час боротьби України з кризою обидва кандидати.

Глава Партії регіонів постійно блокував Верховну Раду України, не вніс до парламенту жодного антикризового законопроекту, блокував

усі дії та рішення Уряду Юлії Тимошенко і зловтішався нашими з вами бідами й проблемами лише з однією метою – нашкодити Тимошенко.

Тимошенко в цей час відповідально і чесно працювала на Україну всупереч шаленій протидії звідусіль, хоча ні від кого з політиків не отримала будь-якої підтримки й допомоги. Лише ми з вами, Український Народ, підтримали її у важкий час, висловили їй свою довіру під час голосування у першому турі виборів Президента України.

Сьогодні головним нашим завданням є активна участь у захисті національних, демократичних цінностей, за які боролися і надалі бореться український народ.

Тож ми звертаємося до всіх виборців Прикарпаття проявити високу громадянську свідомість. Прийти на виборчі дільниці та зробити свій вибір, обравши Президентом України Юлію Володимирівну Тимошенко!

Ми сподіваємося, що з нашою допомогою і під нашим контролем вона примножить здобутки держави, збереже і захистить її культуру, мову, національні традиції, нашу духовність, підтвердить незмінність європейського вибору України.

Не будьмо байдужі до свого майбутнього!

Прийдіть і проголосуйте! У кожного з нас є вибір! Цей вибір – Україна! Цей вибір – Юлія Тимошенко!

Слава Україні!

ПОДІЯ

ОРДЕН ГЕРОЯ – НА ВІТЦІВЩИНІ ПРОВІДНИКА

У день пам'яті Героїв Крут у селі Старий Угринів за участі керівників області відбулося віче, приурочене присвоєнню Президентом Віктором Ющенком звання Героя України Степанові Бандері – у рамках акції «Перехрестя пам'яті і чин». Указ зачитав голова ОДА М. Палійчук.

У виступах керівники області – голова ОДА Микола Палійчук та голова обласної ради Ігор Олійник – відзначили мужній учинок Президента Ющенка – присвоєння Степанові Бандері звання Героя України та підписання Указу про надання воїнам ОУН–УПА статусу учасників боротьби за незалежність України.

РІЧНИЦІ

ЗРОДИЛАСЯ ВЕЛИКОЇ ГОДИНИ

Урочистою академією у НД № 1 відзначила громадськість 81-шу річницю утворення ОУН.

– Її постановою було покладене самим національним питанням, потребою боротьби за свою державу, – наголосив у промові координатор блоку національних сил Прикарпаття Святослав Перцович.

– Після поразки державницького чину у двадцятих роках минулого століття в суспільну свідомість вселилось було розчарування і зневіра. І тільки націоналісти вірили й творили майбутнє. Конгрес у Відні 28 січня – 3 лютого 1929 року об'єднав Українську військову організацію Євгена Коновальця з іншими

національно-патріотичними силами в одну Організацію Українських Націоналістів, яку він очолив. ОУН виховала покоління патріотів, створила УПА, справді народну армію, яка без будь-якої зовнішньої допомоги впродовж десятиліття героїчно боролась проти двох окупантів – німецьких і московських. І врешті незалежність постала у серпні 1991-го...

У святковому залі звучали повстанські та народні пісні. А потім учасники академії поклали вінки до меморіальної дошки Євгенові Коновальцю та Степанові Бандері, до пам'ятника Головному Провідникові.

Богдан ВІВЧАР

З ПЕРШИХ УСТ

ЄДНАЙМОСЯ, БО МИ ТОГО ВАРТІ!...

Лише єднання демократичних сил
може захистити незалежність України

Про це сказала Юлія Тимошенко у вівторок, виступаючи на зустрічі з прикарпатцями у переповненому обласному муздрамтеатрі.

– Жоден компроміс не буде зайвим, тому що це є захист України, – наголосила Прем'єр-міністр України. – Думаю, що сьогодні, а можливо, завтра, подивимося, як це станеться. Я звернуся до Президента і скажу: Вікторе Андрійовичу, давайте сядемо разом, ну, просто, як два нормаль-

них лідери, і поговоримо. – І додала: Я хочу завжди вірити в те, що немає назавжди спалених мостів. А треба тільки йти вперед, не розслаблятися, не здаватися з однієї причини, що крім нас, нашої спільної команди в захисті України більше нікого немає.

Прем'єр-міністр заявила, що перед початком виборчої кампанії дала слово не відповідати на звинувачення й приниження деяких демократичних сил, скерованих на її адресу. «Я хотіла просто підняти-

ВІЗИТИ

ПРОБЛЕМИ КАЛУША ВИВЧАЄ РНБО

«Те, що я побачив у Калуші, – вражає... Ми побачили кар'єр, заповнений технологічним розсолом, від ріки його віддаляють 50 м. Ми бачили хвостосховище, де зберігаються відходи. Територія міста на провалах, і ця проблема стосується не однієї садиби, а тисяч садиб», – наголосив 2 лютого Президент України Віктор Ющенко під час наради з питань забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини, яка проходила в Калуській міській раді.

За словами Ющенка, виникають нові воронки, і ніхто не може спрогнозувати, що відбудеться з приходом весни.

«Нині необхідно знайти відповідь – як не допустити загрози життю мільйонів українців, – наголосив Віктор Ющенко. – Це далеко не ті масштаби, які ми мали під час позаминулорічної повені. Безбезпеку становлять всі об'єкти, починаючи від кар'єру і хвостосховища. Ці відходи можуть потрапити в Дністер. Це все несе загрозу європейсько-го масштабу. Ці питання не до снаги органам самоврядування, місцевої влади».

Президент повідомив, що питання Калуша буде розглянуте на засіданні РНБО і після рішення РНБО він видасть відповідний указ.

Президент запевнив, що звернеться до уряду, «аби були виділені кошти з резервного фонду».

Віктор Ющенко позитивно оцінив місцевий екологічний референдум у Калуші, що відбувся 17 січня разом із першим туром президентських виборів, «під час якого 90 відсотків калушан сказали, що так жити неможливо».

«Треба встановити відповідний статус для цієї території», – підкреслив Президент.

Віктор Ющенко має намір звернутися до міжнародних інституцій для надання гуманітарної і технічної допомоги для подолання цих викликів. Текст такого звернення уже підготовлено.

ся над усім цим нечесним процесом. Тому не відповідала, не спростовувала, не входила у протистояння і боротьбу. І думала: нехай Господь буде суддею всім, хто нечесні речі обрешував щодня на мене», – сказала Ю. Тимошенко.

– У мене є єдиний ворог, який водночас, я впевнена, є ворогом України, і нічого не змінилося з 2004 року. Це – Віктор Янукович, – підкреслила Юлія Тимошенко. – Я зроблю все для того, щоб була українська мова, єдина історія і національна культура. В цьому – сенс мого життя.

На зустрічі з Юлією Тимошенко були присутні робітники, науковці, викладачі та студенти прикарпатських вишів, представники інтелігенції, духовенства.

А. В.

ГЛАС НАРОДУ:

Допоможи, Божа Мати, козацькому роду
Відстояти свою гідність, славу і свободу.

Яничари не пройнуть! Президентом – Юлю!
Й з Богом в серці – в добру путь...

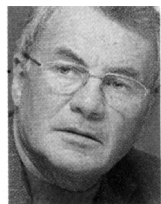
Голосувати проти всіх –
Це зрада і великий гріх!

ВИБІР ДОЛІ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

ПРЕЗИДЕНТ ТИМОШЕНКО – ЦЕ:

"ШЛЯХ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СІМ'Ї НАРОДІВ І СВІТОВЕ ВИЗНАННЯ УКРАЇНИ"

БОРИС ТАРАСЮК, МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ (1998-2000; 2005-2007), ГОЛОВА НАРОДНОГО РУХУ УКРАЇНИ

"ПІДНЕСЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ, РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ, ЗМІЦНЕННЯ ДУХОВНИХ ТРАДИЦІЙ"

ВОЛОДИМИР ЯВОРИВСЬКИЙ, ГОЛОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ

"ОСВІЧЕНА, ЗДОРОВА ТА ВПЕВНЕНА У ЗАВТРАШНЬОМУ ДНІ НАЦІЯ"

МИРОСЛАВ ПОПОВИЧ, ФІЛОСОФ, АКАДЕМІК НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ

"ПОРЯДОК У ВЛАДІ, ЗАКОННІСТЬ В ДЕРЖАВІ, МОРАЛЬНІСТЬ У СУСПІЛЬСТВІ"

ВОЛОДИМИР СТРЕТОВИЧ, ЗАСЛУЖЕНИЙ ЮРИСТ УКРАЇНИ, ГОЛОВА ХРИСТИЯНСЬКО-ДЕМОКРАТИЧНОГО СОЮЗУ

"ЗМІЦНЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ТА ПРІОРИТЕТ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ"

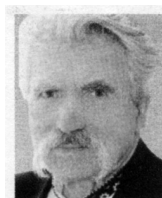
МИКОЛА ТОМЕНКО, ВІЦЕ-СПІКЕР УКРАЇНСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ

ВЛАДА ЯНУКОВИЧА – ЦЕ:

"ВТРАТА НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ, КОМПЛЕКС МЕНШОВАРТОСТІ, НАЦІОНАЛЬНЕ ПРИНИЖЕННЯ"

ЛЕВКО ЛУК'ЯНЕНКО, ГЕРОЙ УКРАЇНИ, ЗАСНОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ПАРТІЇ

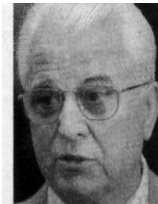
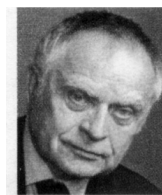

"МІЖНАРОДНА ІЗОЛЯЦІЯ УКРАЇНИ, ІГНОРУВАННЯ УКРАЇНИ У ЄВРОПІ ТА СВІТІ"

МИКОЛА КАТЕРИНЧУК, ЛІДЕР ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

"ЗНЕВАГА ДО НАЦІОНАЛЬНИХ ТРАДИЦІЙ, КУЛЬТУРИ, ДУХОВНОСТІ, ІСТОРІЇ УКРАЇНИ"

ДМИТРО ПАВЛИЧКО, ВІДОМИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОЕТ

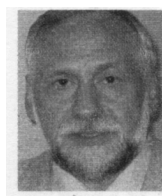

"ЗГОРТАННЯ ДЕМОКРАТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ, ЗНЕВАГА ДО ЗАКОНУ ТА ІГНОРУВАННЯ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ"

ЛЕОНІД КРАВЧУК, ПЕРШИЙ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ

"ДИКТАТУРА КРИМІНАЛІТЕТУ, РОЗКРАДАННЯ ДЕРЖАВИ, КЛАНОВО-ОЛІГАРХІЧНЕ ПРАВЛІННЯ"

ЮРІЙ КАРМАЗІН, ЛІДЕР ПАРТІЇ ЗАХИСНИКІВ ВІТЧИЗНИ

ВИБОРИ-2010

МИКОЛА КАТЕРИНЧУК: ПІДТРИМАЙТЕ УКРАЇНУ

Голова Європейської партії України, народний депутат (фракція «Наша Україна» – Народна самооборона) Микола Катеринчук зустрівся з представниками ЗМІ в Івано-Франківську. Він закликав виборців обов'язково скористатися своїм правом голосу і прийти на виборчі дільниці 7 лютого й підтримати демократичний розвиток України, а також не слухати тих, хто пропонує не йти на вибори або голосувати проти двох кандидатів. Такі дії означатимуть підтримку В. Януковича. І дуже прикро, що на Прикарпатті так звані демократи-напівукраїнці заподадливо ведуть цю брудну роботу розчищаючи цим шлях до влади донецько-промисловському кланові.

«З приходом Віктора Януковича до влади розпочнеться процес втрати економічної та політичної незалежності України», – зазначив Катеринчук. За його словами, вектор Януковича – зближення з СНД й повернення в минуле, бо саме він, а не Юлія Тимошенко, є проектом Кремля. «Я не знаю тієї сфери економіки, в якій би орієнтувався Янукович чи його команда», – сказав Микола Катеринчук. За його словами, те, що Янукович пройшов у другий тур виборів – це виключно заслуга Президента Віктора Ющенка.

«Думаю, що всі пам'ятають передвиборну риторику Ющенка. Він там, де тільки міг, обливав брудом свою соратницю по Майдану 2004 року. Зараз Янукович – найкращий компаньйон Ющенка зі знищення Тимошенко», – сказав лідер Європейської партії. Натомість, на глибоке переконання Катеринчука, саме Юлія Тимошенко може стати гідним Президентом України. Її підтримує Європа і саме з Ю. Тимошенко Україна швидше вийде і з економічної, і з політичної криз.

Микола Катеринчук також зазначив, що нині питання стоїть не стільки конкретно у прізвищі Тимошенко, скільки в Україні. Він переконаний, що, борони Боже, з приходом до влади Януковича, почнеться згортання демократичних процесів.

Артем МАРКОВИЧ

ЧАС ДІЇ НАСТАВ!

Результат вибору народу, тобто населення, котре населяє державу, яка розташована на меридіані, що умовно розділяє ситу Європу й агресивну Азію, матиме доленосне значення.

Навіть не вдаючись в економічний, фінансовий чи соціологічний аспекти розвитку України за останні п'ять років, такого плачевного стану слід було чекати з огляду на отой безлад, який ось уже протягом років творився у владному бомонді, серед очільників найвищих ешелонів влади. П'ять років гризні, взаємних звинувачень та кадрової чехарди, призначень, від яких навколо стояв дружній регіт і непорозуміння, – то спеціалісти на найвищих урядових посадах забували де їхні дипломи про освіту, чи миші десь перетерли, чи взагалі їх не було. Навіть призначення очільником найвищого органу державної безпеки та оборони акушера-гінеколога вже сприймалось в народі як у відомій російській народній пісні про Стеньку Разіна – «...нас на бабу проміння».

Нагородження державними нагородами – від чого люд дивувався й виникав спротив. Ба більше – такої ганьби й публічного осистування внутрішнього стану держави, економіки, яке лунало на весь світ з уст найвищих посадових осіб держави на адресу своєї ж країни, напевне, за останнє століття не було чути з жодної держави світу, хіба ще з уст тих, що брали штурмом Зимовий палац в 1917 році.

Очевидно, владний бомонд забув про те мудре народне прислів'я, що до влади вносять на подушках, а виносять на вилах. П'ять з гачком відсотків

ЦИТАТА

ДОПОМОЖІТЬ... В ІМ'Я РОСІЇ

«...у мене відбулася зустріч з видатним політичним і державним діячем України В. Ф. Януковичем... З його перемогою наша Церква пов'язує нові надії та очікування в справі єднання всіх наших православних братів і сестер в Україні під одноосібним управлінням і благословенням нашої Матері – Російської Православної

Церкви. Ми також сподіваємось і розраховуємо, що саме В. Янукович щиро бажає і готовий забезпечити права й додаткові можливості нашої Церкви в Західній Україні... Виходячи з вищесказаного і в ім'я збереження і примноження благословенного впливу нашої Церкви в Україні, вважаю потрібним звернутися до вас із переконливим патріаршим настоянням щодо всілякої посильної допомоги В. Януковичу в його діяльності... в ім'я нашої Церкви і всієї Русі...»

Отож маємо думати ми, виборці, хто відстояв Майдан.

Маємо думати й діяти, щоб не нас стосувалися Шевченкові слова: «...а ви дивились та мовчали, та мовчки чухали чуби, німії, подлії раби, підніжки царські, грязь Москви...»

А може, нас щось та навчила історія. А, якщо не навчила, то що вдієш, тоді раби займуть своє достойне місце у невольничій колонії. Тільки щоб не забули шапки поховати в пазухи – їх можна й позбутись. Навики і досвід у конвоїрів є. А на вулиці морозно, так, як тоді було, в 19-му під Крутами, лютий бо надворі.

Богдан МЕЛЬНИЧУК, член НСЖУ, просвітянин з Коломийщини

Церкви. Ми також сподіваємось і розраховуємо, що саме В. Янукович щиро бажає і готовий забезпечити права й додаткові можливості нашої Церкви в Західній Україні... Виходячи з вищесказаного і в ім'я збереження і примноження благословенного впливу нашої Церкви в Україні, вважаю потрібним звернутися до вас із переконливим патріаршим настоянням щодо всілякої посильної допомоги В. Януковичу в його діяльності... в ім'я нашої Церкви і всієї Русі...»

КИРИЛО, патріарх Московський і всієї Русі

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

Пам'ятники під охороною

7 лютого міліція Івано-Франківщини цілодобово охоронятиме пам'ятники та кладовища, де поховані герої УПА. Уже «скориговано маршрути нарядів патрульної служби для максимального їх наближення до меморіальних комплексів та кладовищ». Біля пам'ятника Степанові Бандері в Івано-Франківську правоохоронці «неstimуть службу посилено – і вдень, і вночі». «Працюватиме гаряча лінія 75-06-45», – зазначив керівник Центру зв'язків з громадськістю УМВС в області Василь Гультайчук.

Під час другого туру президентських виборів, 7 лютого, у кожному райвідділі міліції «працюватиме посилена слідчо-оперативна група»: в день виборів охорону неstimуть понад дві тисячі правоохоронців – по два на кожній виборчій дільниці, як це, зрештою, було під час першого туру президентських виборів.

«Міліція Прикарпаття сподівається, що наступний тур виборчого процесу відбудеться в такому ж дусі та атмосфері доброзичливості й толерантності, як це було 17 січня», – повідомив підполковник міліції Василь Гультайчук.

ПРОЕКТИ

БУМ В АРГЕНТИНІ

З 4 до 23 лютого начальник управління спорту Івано-Франківської облдержадміністрації Роман Вірастюк перебуватиме у столиці Аргентини Буенос-Айресі, де візьме участь у телевізійному проєкті «Битва українських міст» телеканалу «Інтер». Витрати, пов'язані з його відрядженням, бере на себе сторона, яка приймає.

Зйомки спортивно-розважального шоу на телеканалі «Інтер» «Битва українських міст» – БУМ – розпочалися 21 січня, а завершаться в Аргентині 23 лютого. До Буенос-Айреса з'їдуться 26 команд з усіх регіонів України. Окрім Романа Вірастюка, місто Івано-Франківськ представлятимуть четверо учасників на чолі з капітаном команди Людмилою Блонською.

За словами Романа Вірастюка, учасники команди Івано-Франківська беруть участь у попередніх змаганнях, за результатами яких буде сформована збірна команда України для участі в «Іграх патріотів». До речі, БУМ – «Битва українських міст» – новий всеукраїнський проєкт, у якому представники 26 обласних центрів виборють право називати своє місто найкращим містом України.

Н. К.

ПРОСВІТЯНИ

ЗА ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ

Голова ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Степан Волковецький вручає медаль «Будівничий України» Галіні Дзьобі

Долі людські. Скільки їх пропливає перед нами й ми часто ставимо перед собою запитання: доля дістається людині з народження чи її творить сама людина протягом усього життя, чи, можливо, і те, й інше?

Босоне дитинство Галіни Василівни Дзьоби минуло біля тихоплинного Дністра у селі Новосілка. Звідси простелилися її стежки у великий світ. Тут народилася мрія стати вчителькою української мови та літератури. А життєва дорога її ніколи не стелилася барвистим килимом, бо нелегко здобувалися намічені висоти. «Я багато пережила в житті, бо ніхто не опікував мене, не промітав стежки переді мною. Деколи були й важкі внутрішні сльози, але важливо не здаватися і йти, не поступатися, не розгублюватися. І все буде», – згадує Галіна Василівна.

Після закінчення школи в 1972 році – праця старшою піонержатою у Пужниківській восьмирічній школі, далі – організатором позакласної та позашкільної роботи Нижнівської СШ. Вступ до Івано-Франківського педагогічного інституту.

Життєдайна енергія, ненаситні пошуки, гостре відчуття новизни привели на роботу у відділ освіти – спочатку методистом РМК, а потім інспектором шкіл, щоб стати наставником не тільки учнів, а й педагогів. Сталося це 20 років тому.

Національну школу уявляє передусім демократичною, в якій і діти, і дорослі мали б право вибо-

Центральне правління Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка найвищою нагородою – медаллю «Будівничий України» за творчі здобутки на ниві розбудови української держави нагородило наших просвітян: голову Тлумацького райміськоб'єднання «Просвіта» Галіну Дзьобу та члена правління обласної «Просвіти» Богдана Боровича.

ру, могли б максимально реалізувати свої потенційні можливості, школою, яка б дихала думкою і любов'ю, де у стосунках між людьми панувала б довіра, щирість, добро, де біблійне «люби ближнього свого, як самого себе», де любов до матері, вчителя, класу, школи, рідного міста, села, соборної України були б глибоким сенсом життя.

Доля щедро обдарувала Галіну Василівну найкращими людськими чеснотами, які стали їй у пригоді на життєвому й освітньому шляхах. Працелюбна, наполеглива, справедлива, мудра, вона користується повагою педагогічної громадськості. Колеги відзначають її щирість, довірливість у стосунках з людьми, вміння перейматися проблемами інших.

Як головний спеціаліст відділу освіти постійно шукає нестандартний, новий підхід у роботі з педагогічними колективами, керівниками шкіл, учителями. Багато уваги приділяє питанням вироблення і застосування нових підходів до організації навчально-виховного процесу, організації продуктивної праці учнів в умовах розбудови національної школи.

Старастесь працювати так, щоб і педагогічний колектив, і кожен вчитель зокрема шукали, творили, постійно вдосконалювалися. Серед них можна назвати Тлумацьку гімназію (директор – П. Сова), Нижнівську, Остринянську, Кутищанську, Олешівську, Братишівську ЗОШ (директори – М. Д. Василюшин, Л. О. Доронюк, В. П. Кочеров, Г. А. Коваль, Г. М. Солонина). Разом з директорами шкіл турбується про зростання освітнього рівня вчителів, професійної та фахової підготовки, комплектування шкіл відповідними спеціалістами, правильне їх використання.

Враховуючи вимоги сьогодення до висококваліфікованих пра-

цівників як наставник учителів української мови та літератури, всіляко прагне розбудити в них інтерес до пошуку, творчості, глибокого критичного аналізу своєї діяльності.

Через анкетування, індивідуальні бесіди вивчає їхні запити, прогнозує професійну придатність, координує професійні плани, завжди в пошуках стежки до вчительських душ. Адже кожен педагог – це особистість. Тому й організовані в районі з активною участю Галіни Василівни різні форми методичної роботи: творча група (Обертинська ЗОШ І–ІІІ ст., керівник – О. М. Стефанівська), школа педагогічної майстерності (Олешанська ЗОШ І–ІІІ ст., керівник – Я. М. Стойко), школа передового педагогічного досвіду (Гарасимівська ЗОШ І–ІІІ ст., керівник – М. П. Тимікевич), постійно діючий семінар (керівник – М. М. Безверхів).

Шлях творчого зростання Галіни Дзьоби вкотре підтверджує істину: якщо дуже хочеш збагачуватися духовно й інтелектуально, прожити цікаво й не даремно, знайдеш час і можливість зробити це навіть у наших неймовірно тяжких, особливо для інтелігенції, умовах.

Галіна Василівна – депутат районної ради, голова районного об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Тараса Шевченка. Це велика відповідальна громадська робота, яку веде безкорисливо, за покликом серця українки-патріотки. І сподівається вона, що праця просвітянська буде корисною всім небайдужим до нашої минувшини і послужить ствердженню нашої свідомості, що ми, українці, – велика нація зі славною історією, багатою культурою, духовністю, зі світлим майбутнім.

Любов ТОДОРІВ,

голова районного осередку «Просвіти» м. Тлумач

ПОСТАТІ

ЗІ СЛАВНОЇ КОГОРТИ

90 років тому в січні відійшла у вічність Наталя Кобринська (дівоче прізвище – Озаркевич), яка належала до тих українських письменників, які підняли свій голос на захист нашого народу, українськості, українських надій і сподівань. Вона відома не тільки як письменниця, але як активна громадсько-культурна діячка, як невтомний борець за рівноправність жінок у суспільстві.

Народилася 1855 в с. Белелуя в родині священика. Освіту здобула вдома від батьків і братів, які вчилися у Чернівцях. Пізніше слухала лекції у Віденському університеті. Систематична праця над своїм освітнім рівнем, любов до знань допомогли їй бути серед найосвіченіших людей у Галичині. Вона глибоко вивчає твори Т. Шевченка, І. Франка, сама пише ряд художніх творів, публіцистичних статей.

Значну роль у її літературному зростанні відіграли І. Франко, М. Павлик, О. Терлецький, позитивно оцінюючи її твори та підтримуючи її як організаторку жіночого руху за національне й соціальне визволення народу. Її твори «Дух часу» (1883), «Задля кусника хліба» (1884), збірка «Дух часу» (1898), «Ядзя і Катруся» (1904) несли прогресивні ідеї, зокрема, боротьби за утвердження рівності й духовності розкріпачення суспільства. Іван Франко дав високу оцінку твору «Задля кусника хліба» і назвав його найкращим твором письменниці.

У творі «Виборець» (1898) письменниця показала пробудження національної свідомості галицьких селян.

У період Першої світової війни виступила з циклом оповідань «Брати», «Каліка», «Свічка горить» та ін.

Не забуваймо тих, хто в житті старався робити, підтримувати, бути носієм і пропагандистом нашого українського духу.

Богдан СУШЕВСЬКИЙ, просвітянин

МИНУЛЕ І СЬОГОДЕННЯ

(Продовження. Поч. у № 4)

Як давно це було... Ще час від часу в сні вривається і гавкіт вартових собак, і «шаг влево, шаг вправо считая побегом...» Але і сні ці якісь не реальні, не такі, які залишилися в пам'яті, і місця не ті й деколи вони закінчуються якимсь кошмаром, хаосом і холодом.

У 1954 наймолодших наших дівчат і хлопців, яким на день арешту не було 18 літ (малолеткі), а тепер дорослі, режим випустив на волю у велику зону, та не дозволив повернутися на ясні зорі, на тихі води – заслав у м. Кустанай. Хоч це не цілковита воля, а все ж такі півволі. Деякі пари вже встигли одружитися, влаштуватися на роботу й житло одержати. І ось перший Святий вечір на волі! Українці не були б собою, не були б правнучками, внучками й доньками українців, якби не постаралися на славу влаштувати першу на волі Святу вечерю. Крім дванадцяти традиційних пісних страв, зварили тринадцяту – осякувату вівсяну кашу на спомин мучеників української землі ХХ століття.

Напевно, про таких дівчат поет писав:

Моя дівчина – проста селянка,
Вміє працю робити найпростішу:
Вліті серп аж горить їй в руках,
Та ніхто не вбереться стрійніше,
І ніхто так не танцює козачка.
Любки хата в садочку заслоні.
Та вступіть ви за низький поріг –
Не побачите того в сальоні,

Що в чепурній хатині малій.
Тут краса, простота, досконалість,
Смілі мрії і скромність ураз.
У гармонію згідно з'єдналися,
Тут культура в природу вплелась.

За табірною традицією на Святу вечерю запрошували двох-трьох чужинців: литовців, японців, німців. На першу вільну Святу вечерю також запросили німця, знаменитого гравера. Гість із цікавості естета приглядався до української містерії Різдва. Для цього передбачили все, що могли. Велика кімната, прибранна образами й рушниками, сніп пшениці й сіно, білі вишивані обруси на столах, хлопці наловили бродячих псів і котів, яких почастивали всіма стравами, були «тато і мама всієї родини», молитва і благословення – все за розписаним сценарієм. Від куті до останньої страви (тринадцятої) подавала «мама», а їй допомагали «доньки».

Після вечері сильні молоді голоси галичан, волиняків і закарпатців тихо почали «Бог Предвічний народився». Спів наростає, розвивався, коляда за колядою сипалися, як з рогу достатку, на

чужу землю, чуже місто, знімалися під чуже небо. Хтось із бережанців згадав Романа Завадовича, волиняки – Уласа Самчука, закарпатці згадали Карпатську Січ й о. Августина Волошина. Але першими таки прозвучав Богдан Лепкий. Легкий сум оповів усю кімнату. Всі згадали свої розсіяні по світах родини й непевне майбутнє.

Одначе ці дівчата і хлопці були з того покоління, які знали напам'ять

«Дорогі друзя, я внімательно слушал ваше пеніе всю ету незабываемую для меня ночь. Ви дважды не повторілі ні одной песні – сколько же их у вас?»

Йому пояснили, що ці пісні – коляди – співають тільки на різдвяні свята. Сказати, скільки їх у нас, не може ніхто, бо кожне село має свої неповторні коляди, або їх варіанти, а що стосується народних пісень, то на полицях

ПО ЖИТТЄВИХ ДОРОГАХ
З БОГДАНОМ ЛЕПКИМ У СЕРЦІ

не тільки «Декалог», не тільки «44 правила», не тільки вміли процитувати Шевченкову «Катерину» і півкобзаря. Вони знали напам'ять безліч пісень і Службу Богу, і молебень-маівку до Матері Божої, знали свою історію і текст присяги ОУН. Вони були виховані «Провітою» і ОУН. Пошанування честі й гідності дівчини для хлопця було справою честі й гідності самого хлопця. ОУН плекала в серцях своїх членів і симпатиків почуття оптимізму. Тому легкий сум, навіяний Лепким, зняли подальші коляди. Колядували до самого ранку.

Наш німецький гість за всім уважно спостерігав, не приховуючи захоплення, й нарешті сказав:

державних сховищ припадають пилом сотні тисяч народних пісень, записаних нашими етнографами, але державні видавництва їх не друкують.

«Ваша культура удівительная даже среди славянских народов. Ви сумели сохранить то, что другие народы Европы утерали безвозвратно. Ваша культура вас сохранила. Такое богатство не может быть, не смеет быть утеряным и не только для вас – для человеческой цивилизации».

Німець сердечно подякував за гостину, зі всіма розпрощався й відійшов. Сходило сонце...

Де ви сьогодні, любі друзі? Чи згадуєте ту неповторну ніч, першу

різдвяну ніч на волі? Чи пам'ятаєте, хто підняв вас з-за святкового столу? А зробила це Мотря з Крем'ячаними, господиня свята, молоді дружина Василя Семенюка. Вона зуміла вловити хвилину і своїм низьким голосом заспівала: «Роздество Твое, Христе Спасе...» Коли всі підхопили й доспівали різдвяний тропар до кінця, Мотря запропонувала:

– Тепер усією громадою йдемо до церкви й подякуємо Немовляті Христові за те, що вивів нас із єгипетської неволі й попросімо, щоб завіз нас на рідну Україну.

Все це було і проминуло, лиш перейшло в солодку тугу. Дивна людська психологія: ми вміємо ідеалізувати навіть те, що таким не було. Перше Різдво на чужій землі, але в колі таких рідних збратаних людей, що вміли ділитися останнім, допомагаючи одні одним обжитися. Перші відвідини рідних з України і з виселки, перші входини, перші весілля, і перші хрестини, і перша трагічна смерть, і похорон друга, і перші секоти й провокатори, приставлені до бандерівської діаспори, і радість їх «розкошування», і перші візди в рідний коханий край. З цього приводу «з журбою радість» обнімалися, бо ж сумно було розставатися, але радісно було, що молоді родини обирають собі долю.

Спомини... Спомини...

о. Зіновій КАРАСЬ (Далі буде)

РАЗ ДОБРОМ ЗІГРІТЕ СЕРЦЕ...

ПОДЯКА

Члени первинного осередку товариства «Просвіта» с. Бортники Тлумацького району складають щирю подяку Дмитрові Шлемку – народному депутатові України, керівникові обласного виборчого штабу кандидата у Президенти України Юлії Тимошенко, голові обласної організації партії «Батьківщина» за фінансову підтримку, призначену для оснащення зали «Просвіти».

Шановний Дмитре Васильовичу, бажаємо Вам здоров'я, добра і Господнього благословення, а нашій Україні – процвітання!

Від імені просвітан с. Бортники

Галина СЛОБОДЯН – голова місцевого осередку товариства «Просвіта»

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО

У різдвяний час просвітянка

Ярослава Левицька

відзначила 70-літній ювілей. Маж нехай доля подарує Вам зорепад здоров'я, щастя, успіхів, сподівань. Хай будуть поруч віра і надія, а Господь по милості уділить ще довгих літ життя.

Голова ОО ВУТ «Просвіта» Степан Волковецький,
Голова МО ВУТ «Просвіта» Василь Бойко.

КОЖЕН ДЕНЬ ПРОЖИТИЙ НЕДАРМА

Народилася пані Ярослава у Новому Селі на Львівщині. Після закінчення школи вчилася у Львівському сільгоспінституті, опісля працювала викладачем Богородчанського сільгосптехнікуму. Здобувши фах біолога і другу вищу освіту у Полтавському педінституті, викладала біологію у школах обласного центру.

У 1989 році стала членом Всеукраїнського товариства української мови ім. Т. Шевченка, згодом – міської «Просвіти». Була обрана головою осередку «Відродження» вчительської організації ТУМ ім. Т. Шевченка. Протягом багатьох років була членом ради міської «Просвіти». Також вона є членом історико-просвітницького товариства «Меморіал» ім. В. Стуса.

Протягом 1994–1996 років очолювала Марійську дружину при церкві Матері Божої Неустанної Помочі, що знаходиться по вул. В. Івасюка в Івано-Франківську. Працюючи з дитячим колективом, до кожного релігійного свята писала сценарії виховних заходів, вірші, пісні та гайки, з якими діти виступали перед парафіянами церкви, на стадіоні під час святкування християнських релігійних свят, у військових частинах Івано-Франківська з нагоди святкування Різдва Христового і Великодня.

Найкращі вірші, сценарії виховних заходів і методичні розробки уроків друкувалися на сторінках освітанських газет «Дзвоник» і «Поліття», в релігійному часописі «Нова Зоря», екуменічно-місійному журналі «Обнова» та в журналі «Вертикаль», який є додатком до часопису «Обрії», що видається при Івано-Франківському інституті післядипломної освіти педагогічних працівників.

Я. Левицька працювала вчителем християнської етики в загальноосвітній школі № 10 Івано-Франківська. Викладаючи цей предмет, провела чимало відкритих уроків з християнської етики, до кожного релігійного свята писала вірші й укладала сценарії виховних заходів до найголовніших християнських та окремих національних свят.

Ділилася досвідом роботи з учителями християнської етики, читаючи лекції на курсах підвищення кваліфікації при Івано-Франківському інституті післядипломної освіти педагогічних працівників, проводила відкриті виховні заходи для вчителів міста й області, брала участь у проведенні науково-теоретичних конференцій та семінарів.

У 1999 році її передовий досвід з методики викладання уроків християнської етики затверджений вченою радою Івано-Франківського інституту післядипломної освіти педагогічних працівників, вивчався в області й був занесений до картотеки названого інституту.

Стаж педагогічної роботи – 46 років. За сумлінну працю нагороджена значком «Відмінник народної освіти». При черговій атестації їй присвоїли звання «Вчитель-методист».

В 2001 році написала й видала книгу «До духовного джерела», на сторінках якої поміщено багато віршів, оповідань і сценаріїв до всіх релігійних свят. Ця книга може стати методичним посібником не тільки для вчителів християнської етики, але й для класних керівників, вихователів дошкільних закладів, організаторів виховної роботи в загальноосвітніх школах, а також слугувати настільною книгою в християнських родинах для виховання дітей в душі любові до Бога та України.

Зараз пані Ярослава співає в церковному хорі при церкві Св. ап. Юди-Тадея, бере участь у громадській роботі при міській «Просвіті», часто друкує свої вірші на сторінках газети «Галицька Просвіта» і «Нова Зоря».

Михайлина БОДНАР

ІМЕНА

НІЖНА ПІСНЯ ІРИНИ

Молода співачка Ірина Зінковська народилася в історичному Снятині у відомій родині, на відмінно закінчила Національний медичний університет, аби продовжувати династію лікарів. Та її в Україні й навіть Франції знають як невтомну пропагандистку української пісні, що змалку поєднувала відмінне навчання в обох школах з участю в різноманітних конкурсах.

Вона – лауреат багатьох конкурсів, авторка віршованої збірки й пісенного альбому, постійна учасниця фестивалю «Родина», за-

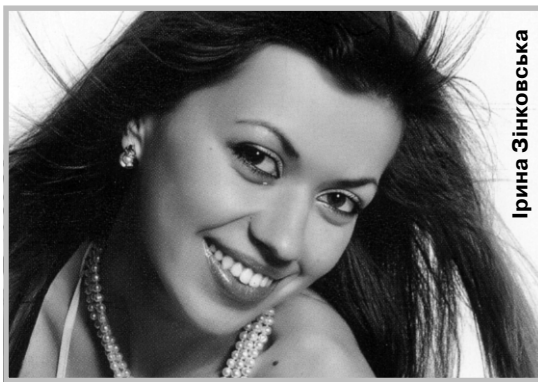
початкованого синами метра української естради Назарія Яремчука. Пісні Ірини лунають по радіо, в концертах, на телебаченні, несучи радість душі.

Рік, що минув, став для дівчини найбільш успішним, адже їй присвоїли високе звання – заслужена артистка України, вийшов новий пісенний альбом «Ніжна пісня», вона одержала диплом лікаря-кардіолога. Щодо альбому, то в ньому 19 улюблених пісень, серед яких українські народні, власні пісні, твори Володимира Івасюка,

Назарія Яремчука молодшого, місцевих авторів. Чудові аранжування пісень здійснили високопрофесійні музиканти Олександр Уницький, Ігор Юзюк, Володимир Будейчук, Олександр Шак.

Нещодавно Ірина виступала на традиційному культурно-спортивному святі в Івано-Франківську «Ніка», подарувала глядачам нову пісню з нового альбому. Хочеться привітати молодого лікаря-кардіолога, яка знає: щоб серце не боліло, йому треба дарувати радість. Тож хай лунають пісні Ірини Зінковської, щоб ні в кого не боліло серце.

Любов ЗОРІНА

Ірина Зінковська

ЗНАЙ НАШИХ!

ТУТ – НАША ІСТОРІЯ

Музей – це скарбниця, яка відкриває барвистий світ народної творчості.

Збереження та відродження історії є спільним завданням краєзнавців, істориків, освітян, бо історична пам'ять минулого рідного народу закладає фундамент його майбутнього, передає досвід нащадкам. Ентузіазм та любов до свого національного, рідного – це основні чинники, які спонукають людину оберігати й примножувати те, що нам залишили у спадок наші предки.

Під егідою Національної спілки краєзнавців України у Києві пройшов Перший Всеукраїнський конкурс на найкращий громадський музей. І ось наша спільна радість – Народний зразковий історико-краєзнавчий музей (директор Іван Карп'як) села Бортники Тлумацького району зайняв друге місце у номінації «Історія рідного краю».

Відрядно, що роботу наших краян оцінили в столиці. Сподіваємось, що така нагорода ще більше активізує роботу музею.

Працюймо, щоб громадські музеї були осередками національного й патріотичного виховання молоді, хранителями народної спадщини.

Роман ШУТКА,

методист обласного державного центру туризму і краєзнавства учнівської молоді

ЩО НА СЕРЦЕ ЛЯГЛО...

БІЙ ПІД КРУТАМИ
Родинна пісня

сл. Я. Шищука, муз. М. Зарицької (Шищук), викон. Ю. Лялик (Шищук)

Чорна хмара
муравйовців,
Північних моряків,
По-звірячому напали
На наших братів.

Патріоти захищали,
Крути берегли
І в нерівному двобої
Вони полягли.

Приспів:
Україні не забути
героїчних днів,
Де священна кров
пролилась
в трьохсот юнаків.

До останнього патрону
Билися вони,
Ні на крок не відступили –
На штики пішли.

Хто у битві впав
на землю,
Та ще був живим –
Їх кати не пощадили,
На шматки рвали.

Приспів
Пам'ятайте,
сини й внуки,
Як з сусідами жить,
Рідної мови
не цурайтесь –
Вам Бог не простить.

Хай повіки живе пам'ять
Про героїв Крут,
Що життя своє віддали
За Україну тут.

Приспів

ЕКРАН

ОСЬ ТАКЕ КІНО

В одному з кінотеатрів Івано-Франківська відкрився перший 3D-кінозал. Він має найбільший у Західній Україні цифровий екран. Тут транслюватимуть фільми, зняті за 3D-технологією. Фавіці пов'язують з нею розвиток сучасної кіноіндустрії.

Перший сеанс у новому кінозалі відбувся 28 січня.

Тут іванофранківці мали змогу переглянути найкасовішу стрічку в історії світового кіно – «Аватар», – повідомляє інформаційна служба ТРК «Вежа».

АКЦІЇ

«СЕРЦЕ ДО СЕРЦЯ»

З метою утвердження та пропаганди здорового способу життя серед дітей і молоді, розвитку молодіжного та дитячого волонтерського руху за підтримки Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства освіти і науки України, Міністерства культури та туризму України, Всеукраїнський благодійний фонд «Серце до серця» 4–10 травня 2009 року провів щорічну всеукраїнську благодійну акцію допомоги дітям з вадами зору.

До проведення акції були залучені понад 30 тис. волонтерів – членів молодіжних і дитячих громадських організацій, учнів загальноосвітніх, позашкільних, студентів професійно-технічних, вищих навчальних закладів.

Під час проведення акції відбувся суспільний збір коштів для закупівлі обладнання для діагностики та попередження вад зору у дітей, що передаватиметься до обласних дитячих лікарень.

Спільними зусиллями волонтерів, учнівської та студентської молоді, громадськістю зібрано майже 2,8 млн. грн. В Івано-Франківській області зібрано 15,7 тис. грн.

Чергова щорічна акція допомоги новонародженим дітям з різними вадами відбудеться з 3 по 23 травня 2010 року.

Під час проведення акції на святкових благодійних концертах, конкурсах плакатів, фотографій, ігрових відбудеться суспільний збір коштів, на які в обласні лікарні буде закуплене медичне обладнання для попередження та лікування дітей з різними вадами.

ЛЮБИ І ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ...

КАЛЕНДАР ПРОСВІТЯНИНА
ЛЮТИЙ

(Закінчення. Поч. у № 4)

25 ЛЮТОГО

160 років від дня народження **Володимира Барвінського** (1850–1883), українського громадського діяча і письменника, редактора і засновника «Діла», одного з творців української національно-політичної ідеології.

90 років від дня народження **Михайла Клапчука** (1920–1984), історика, етнографа, археолога, краєзнавця, уродженця с. Корнич Коломийського району. Похований у Делятині.

70 років від дня народження **Миколи Лесюка** (1940), мовознавця, педагога, кандидата філологічних наук, доцента Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, уродженця с. Ковалівка Коломийського району.

27 ЛЮТОГО

115 років від дня народження **Степана Ключурака** (1895–1980), політичного і державного діяча, президента Гуцульської Республіки (1918).

28 ЛЮТОГО

125 років від дня народження **Людвіка Миколи Гладіловича** (1885–1967), українського і польського диригента, уродженця м. Коломия.

120 років від дня народження **Осипа Сорохтея** (1890–1941), графіка й живописця, січового стрільця. Похований в Івано-Франківську.

100 років від дня народження **Ярослава Геруса** (1910–1968), письменника-новеліста, що писав повісті з гуцульського життя, уродженця м. Станіславів (тепер – Івано-Франківськ).

Підготував Петро АРСЕНИЧ

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

У зв'язку з труднощами фінансування «Галицької Просвіти» подальше існування газети перебуває під загрозою, її випуск тимчасово призупинений.

Просимо всіх небайдужих до українського слова підтримати нас у непростий час передплатою або посилюю грошовою пожертвою.

Внесок можна передати у бухгалтерію ОО ВУТ «Просвіта» (вул. Грушевського, 18, 2-й поверх) з поміткою «Для редакції».

Наступне число часопису вийде 4 березня.